Ascensió del Senyor (C)

Text de l'Evangeli (*Lc* 24,46-53): En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Així està escrit: que el Crist patiria i ressuscitaria d'entre els morts al tercer dia, i que es predicaria en el seu nom la conversió per a la remissió dels pecats a totes les nacions, començant des de Jerusalem. I vosaltres sou testimonis d'aquestes coses. I heus aquí que jo us envio la promesa del meu Pare a vosaltres; però vosaltres estigueu-vos a la ciutat, fins que no sigueu revestits del poder de dalt».

I els dugué fora, fins a Betània, i alçant les seves mans, els beneí. I s'esdevingué que mentre els beneïa se separà d'ells, i era endut al cel. I ells l'adoraren, i se'n tornaren a Jerusalem amb gran goig. I eren contínuament en el temple, beneint Déu.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Mentre els beneïa se separà d'ells, i era endut al cel»

P. Dom Josep ALEGRE Abat emèrit de Santa Mª de Poblet
(Tarragona, Espanya)

Avui, Ascensió del Senyor, recordem novament la "missió" que ens segueix confiada: «I vosaltres sou testimonis» (Lc 24,48). La Paraula de Déu segueix essent actualitat viva avui: «Rebreu una força que us farà testimonis meus» (Ac 1,8) fins a l'extrem de la terra. La Paraula de Déu és exigència d'urgent actualitat: «Aneu a tot el món, prediqueu l'evangeli a tota criatura» (Mc 16,15).

En aquesta Solemnitat ressona amb força aquesta invitació del nostre Mestre, qui —revestit de la nostra humanitat— acaba la seva missió en aquest món, ens deixa per tal de seure a la dreta del Pare i enviar-nos la força de dalt, l'Esperit Sant.

Jo, però, he de preguntar-me: —El Senyor, ¿actua a través de mi? ¿Quins són els signes que acompanyen el meu testimoni? Quelcom em recorda els versets del poeta: «No pots esperar fins que Déu arribi a tu i et digui: 'Soc jo'. Un déu que declara el seu poder manca de sentit. Has de saber que Déu bufa a través de tu des del començament, i si el teu pit crema i res no denota, aleshores hi és Déu obrant-hi».

I aquest ha de ser el nostre signe: el foc que crema dins, el foc que —com el profeta Jeremies— hom no pot contenir: la Paraula viva de Déu. I té necessitat de dir: «Aplaudiu, tots els pobles del món, aclameu

Déu amb entusiasme. Déu puja enmig d'aclamacions (...). Canteu a Déu, canteu-li! Canteu al nostre rei, canteu-li!» (Sl 47,2.6-7).

El seu regnat va gestant-se en el cor dels pobles, en el teu cor, com una llavor que és ja a punt per a la vida. —Canta, dansa, per al teu Senyor. I, si no saps com fer-ho, posa la Paraula en els teus llavis fins a fer-la baixar al cor: —Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist, doneu-me esperit de saviesa i revelació per tal de conèixer-vos. Il·lumineu els ulls del meu cor per tal de comprendre l'esperança a la que em crideu, la riquesa de glòria que em teniu preparada i la grandesa del vostre poder que heu desplegat amb la resurrecció del Crist.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Crist és un sol cos format per molts membres. Va baixar, doncs, del cel, per la seva misericòrdia, però ja no va pujar Ell tot sol, ja que nosaltres pugem també en Ell per la gràcia» (Sant Agustí)

- «El Senyor atreu la mirada dels Apòstols —la nostra mirada— cap al cel per indicar-los com recórrer el camí del bé durant la vida terrena. Podem escoltar, veure i tocar el Senyor Jesús en l'Església, especialment mitjançant la paraula i els sagraments» (Benet XVI)

- «En el cel, el Crist exerceix constantment el seu sacerdoci, 'sempre vivint per a intercedir a favor dels qui per mitjà d'ell s'atansen a Déu' (He 7,25). Com el 'Gran Sacerdot dels béns futurs' (He 9,11), és el centre i l'actor principal de la litúrgia que honora el Pare en el cel» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 662)